

(Fortf. af Udk. til Lov ang. Borgervæbn. i Kjøbenhavn.)

Til § 16.

Endstjøndt Enhver, der af Landfessionen er erklæret tjenstdygtig til Soldat og Trainkudst, ogsaa maa ansees tjenstdygtig til at ansættes ved Borgervæbningen og Brandecorpsen, og det samme maa gjælde om dem, der af Sjøfessionen ere fundne tjenstdygtige for Flaaden, kan der dog ofte blive Spørgsmaal om en yderligere Bedømmelse, naar de Vedkomtmænd skulle ansættes til Tjeneste ved Borgercorpsene, især naar en længere Tid er forløben siden deres Behandling paa Sessionen, saavel som naar en Tjenstgjørende ved disse Corps begjærer sig fritagen for bestandig eller for en Tid paa Grund af senere opstaaet Legemsfvagthed. Da det ofte vil være vanskeligt for den borgerlige Indrullingscommissionen at afgjøre deslige Spørgsmaal blot efter Lægeattester og andre Beviisligheder, men uden Deeltagelse af Lægekynbige, er det fundet hensigtsmæssigt, at der, i Lighed med hvad der foresrevet for Landmilitairetaten, anordnes en særegen Cassationscommission, sammensat paa den i Paragraphen angivne Maade.

Til §§ 17, 18 og 19.

Efterat det ved Værnepligtslovens § 40 er bestemt, at Livjægercorpsets Forbindelse med Armeen skulde ophøre, og dette Corps saaledes ikke kan have anden Bestemmelse end den øvrige Borgervæbning, ligesaa lidet som der efter den Tid kunde blive Spørgsmaal om, at Noget længer kan udtjene sin Værnepligt ved samme, er der ingen Anledning fundet til at lade dette Corps bestaae, saameget mindre, da det forholdsvis er meget kostbart deels for Statskassen, der fortiden udreder Lønningerne og an-

dre lignende Udgifter, deels for dets Medlemmer, der årlig maae udrede et vist Tilskud, hvoraf Corpsets øvrige Udgifter bestrides. Naar et saadant Corps skulde have en særegen Bestemmelse og Betydning, vilde det desforuden ikke kunne undgaaes, at der bibeholdtes særlige Bestemmelser med Hensyn til Ansættelsen, Tjenesten og Tjenestetiden ved samme; men en saadan Ulighed i Tjenestebyrden for de forskellige Medlemmer af Borgervæbningen maatte i og for sig ansees som utiltraadelig, naar ikke andre Hensyn gjorde den nødvendig. Dette er ogsaa Grunden, hvorfor man i nærværende Udkast har ladet udgaae de tidligere paataante Bestemmelser om et borgerligt ridende Corps.

Ifølge Reglementet af 1ste Juni 1808 § 4, ifr. Plac. af 18de April 1843, § 1, udgjør det borgerlige Artilleri fortiden 3 Bataljoner Fæstningsartilleri, hvis Styrke er bestemt til 2,348 Menige og Underofficerer, foruden Officerer m. Fl. Medens det til Opfyldelsen af Borgervæbningens Hovedformaal, at overholde den indre Orden og Sikkerhed i Staden, maatte ansees tilstrækkeligt, at Væbningen organiseredes alene som Infanteri, kunde det dog med Hensyn til Væbningens Bestemmelse ogsaa at kunne anvendes til Stadens Forsvar mod fiendtlige Overfald ikke andet end ansees nødvendigt, at den Vaabenart, der i denne Henseende er af særdeles Vigtighed, nemlig Artilleriet, beholdt en anseelig Styrke. Da imidlertid Artilleristernes og i Særdeleshed de ved Artilleriet ansatte Befalingsmænds Velse og Tjeneste er mere byrdesuld end Infanteristernes, og vilde blive det endmere, dersom Artilleristerne tillige skulde vaabenøves som Infanterister, for at deeltage i foresaldende Vagttjenester o. desl., vilde man ikke med Billighed kunne paalægge